

CREURE PER PARLAR

Com sabem que Jesús va existir?

Ramon Corts i Blay

Testimonis pagans

Del segle I

1. Corneli Tàcit

- Neix 30 anys després de Jesucrist.
- Narra l'incendi de Roma per Neró. Any 64.
- “Neró, per fer callar el rumor que l'acusava com autor de l'incendi de Roma, condemnà a aquells que el poble anomenava cristians i els perseguí amb penes horribles. El seu fundador, Crist, fou condemnat, imperant Tiberi, pel procurador Ponç Pilat.” (Annals de Roma).
- Tàcit utilitza fonts anteriors.
- Hem de donar tota la credibilitat històrica a la seva narració.

2. Gaius Suetoni

- És biògraf d'emperadors i neix 40 anys després de Jesucrist. Tenia accés als documents imperials, és un dels més grans historiadors de Roma.
- “(Neró) lliurà al suplici els cristians, una mena de persones que professen una superstició nova i perniciosa” (Vida de l'emperador Claudi).
- “(Els cristians) eren autors de contínues revoltes sota la instigació de Crestus (Crist)”

3. Plini el Jove

- Neix 49 anys després de Jesucrist. L'any 79 presencià personalment l'erupció del Vesuvi.
- El seu oncle, Plini el Vell, morí asfixiat per la cendra del volcà a Pompeia.
- “Els renegats (cristians) afirmen que tot el seu error consisteix en què el dia assenyalat, abans de sortir el sol, entonen un càntic a Crist, com a Déu, en què s'obliguen mútuament i en jurament a no fer cap maldat. Fet això, es retiren, tornant novament a participar en un àpat innocent.”
- Aquí, doncs, es parla del diumenge i de l'Eucaristia.

Dels segles II i III

1. Marà-bar Serapió.

- Neix 60 anys després de Jesucrist.
- És un filòsof.
- Esmenta Jesucrist com a “Rei savi dels jueus”.

2. Cassi Dió (+230)

- Parla d'un matrimoni cristià: el marit fou decapitat i la muller, exiliada. Foren acusats d'ateisme pel fet de ser cristians.

Hem vist cinc testimonis, quatre d'historiadors i un d'un filòsof, dels segles I-III.

Són massa succints aquests autors? No ho són tant:

- El cristianisme era un fenomen inicial i estrany a l'Imperi
- Als historiadors els movia l'interès per altres problemes i consideraven el cristianisme com una disputa religiosa de les colònies.
- Les dades que aporten els historiadors romans són decisives, ja que coincideixen amb les veritats que sobre Jesucrist relata el Nou Testament.
- Les obres de Tàcit i Suetoni són les úniques obres que es conserven de les cròniques del l'Imperi, i totes dues donen dades de la persona de Jesucrist i dels cristians de la primera generació.

En resum, les úniques històries de l'Imperi que es conserven, esmenten ocasionalment Crist i els cristians.

Testimonis jueus

1. Testimoni civil, Flavi Josep, que neix 4 anys després de Jesucrist.

- Era jueu romanitzat.
- Escriu la història d'Israel fins a la destrucció de Jerusalem l'any 73: "En aquest temps visqué un tal Jesús, home excepcional, si és permès anomenar-lo home, perquè obrava obres prodigioses. Era el mestre dels qui es mostraven disposades a rebre la veritat; arrossegà molta gent entre jueus i grecs. Es pensava que *era el Crist*, però, segons el judici dels principals entre els nostres, no ho era. Per aquest motiu, Pilat el crucificà i l'envià a la mort. Aquells que des del principi li entregaren el seu afecte no deixaren d'estimar-lo, *perquè ell se'ls havia aparegut viu al tercer dia, tal com ho havien anunciat els profetes*, i així moltes meravelles sobre ell. Encara avui el grup dels cristians no s'ha extingit i són anomenats, amb raó, de Crist."
- Alguns historiadors creuen que les paraules en cursiva són afegits cristians al text original. Són molts els historiadors que donen per vàlid el text de Flavi Josep referit als cristians, tot i admetre interpolacions.

2. Testimoni religiós, el Talmud.

- El Talmud recull les tradicions jueves de diverses èpoques de després de l'expulsió dels jueus de Palestina.
- Es refereix diverses vegades a Jesús en termes despectius. Per exemple, diu que "ha practicat la bruixeria i ha seduït Israel fent-lo apostatar"

En conclusió, mancarien els testimonis cristians sobre l'existència de Jesús, però amb aquests de pagans romans i de jueus n'hi ha prou per demostrar l'existència històrica de Jesús de Natzaret, que no pot ser posada en dubte d'acord amb criteris científics, historiogràfics i historicocrítics.